

NEVÉBEN IS HORDOZZA A DUNA IRÁNTI SZERETETÉT

Dunai Antal Óbudáról, az Eb-ről és a tervezett budapesti olimpiáról is beszélt

Újpesten lett legenda, most mégis óbudai kötődése miatt kerestük fel Dunai Antalt. Hosszasan lehetne méltatni az egyik legnagyobb élő labdarúgónkat, ezúttal legyen elég annyi, hogy olimpiai arany- és ezüstérmét, a lila-fehérekkel nyolc bajnoki címet szerzett, 1968-ban ezüstcipős volt. Otthonától nem messze, kedvenc római-parti cukrászdájában beszélgettünk az edzőként és sportvezetőként is bizonyított egykori kiváló futballistával.

Mit jelent önnek Óbuda?

Tíz éve, hogy a lányom után ideköltöztem. Több kerületben is laktam már Budán, de azt hiszem, hogy a Római-parton valóban otthonomra leltem. Bajai születésű vagyok, a Duna és a Sugovica partján nőttem fel, még a nevem is utal a legnagyobb folyónkra. Annak idején a bátyám után Dujmovról magyarosítottam Dunaira, de azt nem tudhattam, hogy életem jó részében valóban dunai ember leszek. Mindig is fontos volt számomra a víz, gyerekkoromtól úsztam, eveztem és horgásztam, a fogott halból pedig finom bajai halászelevet készítettünk. Más idők voltak azok, a folyóparti homokban reggeltől estig fociztunk, olyan technikai megoldásokat sajátítottunk el, amiket a mai fiatalok már nem is ismernek, ilyen például a stukkolás, ami a fejelés egy fajtája.

Úgy tudom, a mai napig rendszeresen sportol. Mivel tartja karban magát hetvenhárom évesen?

A Duna-parton, a Rómain szoktam futni. Egynapos pihenőkkel, heti négy alkalommal konditerembe is járok, a gépek használata után minden edzést háromszáz felüléssel zárok le. Ez így megy most már húsz éve.

Ha már említette a halászelevet, elárulná, hogy a tészta bajai féléit vagy a szegedit tartja jobbnak?

Számomra egyértelműen a gyufatésztaival elkészített bajai halászlé az igazi, de itt, Óbudán több helyen is remek halászlét ettem, például a Régi Sipos étteremben, ahol az egykori tulajdonos, Fejér Miklós meghívására rendszeresen megfordultunk. Öt évvel ezelőtt Grosics Gyulával és Buzánszky Jenővel itt ünnepeltük az Aranycsapat legendás 6:3-as győzelmét. Sajnos már egyikük sincs életben, Fejér Miklóst, aki óbudai vendéglősként a magyar labdarúgás nagy támogatója volt, néhány hónapja temettük el.

Milyen futballal kapcsolatos emlékei vannak még Óbudáról?

Az 1990-es évek második felében a Sándor Tamás- és Dombi Tibor-féle DVSC vezetőedzője voltam, NB I-es meccset játszottunk a Hévízi úti stadionban, és kikapunk az akkor jó erőkből álló III. Kerületi TVE-től. Játé-

kosként a Nánási úti pályán fordultam meg, amikor az Illovszky vezette válogatottal az edzőtáborban a VB-selejtezőkre készültünk.

Mit gondol, van még esély arra, hogy Óbudának újra NB I-es csapata legyen?

Mivel az MLSZ-ben is dolgozom, eléggé rálátok a klubok működésére. Manapság nagyon sok minden szükséges ahhoz, hogy egy klub feljusson az élvonalba. Megfelelő gazdasági háttér, létesítmények és utánpótlás nélkül ez semmiképpen nem lehetséges. Úgy gondolom, jelenleg kicsi az esélye annak, hogy Óbudán NB I-es csapatot láthassunk. Arra kellene inkább törekedni, hogy jó utánpótlás-nevelés legyen a kerületben, amiből később lehetne építkezni.

Ön tagja volt az Újpest legendás csatársorának, a Fazekas, Göröcs, Bene, Dunai II., Zámbo ötösfogatnak, amely nemzetközi szinten is félelmetes volt. Gondolt-e annak idején arra, hogy külföldi sztár csapatban is kipróbálja magát?

Ezt akkoriban disszidálásnak hívták, ami ugye rendkívül kockázatos volt, mert az ember nem tudhatta, hogy hazajöhet-e még egyáltalán, de aztán a rendszerváltás miatt máshogy alakult, Puskás Ferenc is ünnepelt sztárként jött vissza Spanyolországból. Amikor Európa második legjobb góllövőjeként ezüstcipős voltam, Kubala Laci barátomon keresztül lett volna esélyem kikerülni a Barcelonához, de végül itthon maradtam, amit a mai napig nem bántam meg, azt hiszem, hogy így is szép pályafutásom volt. Később edzőként mégiscsak Spanyolországban folytattam, először a másodosztályú Cerez CT csapatánál, majd az első osztályú Betishez, onnan pedig újabb spanyol klubokhoz kerültem. A Barcelonával a mai napig szimpatizálok, a külföldi együttesek közül Messiéknek szurkolok.

Ön játszott az 1972-es belgiumi Európa-bajnokságon. Mit szól hozzá, hogy 44 év után újra kijutott a magyar válogatott a kontinensviadalra?

Ha a belgiumi torna után, ahol a negyedik helyen végeztünk, valaki azt mondja nekünk, hogy ilyen hosszú ideig